

9 Οκτωβρίου, 1996

[ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΚΑΙ 30 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΞΑΝΘΟΣ
ΛΥΣΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΛΤΔ. (ΑΡ. 3), ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ
ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΝΤΑΛΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ (Τ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ,
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ) ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΘΗ ΤΗΝ
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1996 ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ 5109/96 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ (Α. ΙΝΤΙΑΝΟΣ, ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ) ΠΟΥ
ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΑΡ. 5109/96 ΣΤΙΣ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1996.

(Αίτηση Αρ. 174/96)

*Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Απόρριψη αιτήματος προσφο-
ράς μαρτυρίας προς απόδειξη γεγονότων ενόρκου δηλώσεως συνο-
δούσας αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος — Αίτηση για
άδεια καταχώρισης αίτησης με σκοπό την ακύρωση της απορριπτικής
απόφασης, δεν έγινε δεκτή από το Ανώτατο Δικαστήριο, η απόφαση 5
εκδόθηκε από το Δικαστήριο κατά άσκηση διακριτικής ευχέρειας και
επιπλέον το θέμα αποκλεισμού μαρτυρίας δεν επιδρά επί της νομιμό-
τητας της απόφασης.*

Κατά την εκδίκαση αίτησης για έκδοση ενδιάμεσου απαγορευτι- 10
κού διατάγματος, το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε ότι η ένορκη
δήλωση που συνόδευε την ένσταση δεν είχε έγκυρο περιεχόμενο και
συνεπώς, αφού δεν υπήρχε άρνηση δεν εδημιουργείτο στους αιτητές
βάρος απόδειξης ούτως ώστε να χρειάζεται η προσαγωγή μαρτυρίας 15
σύμφωνα με τη Δ.48 θ.4 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας.

5 Οι αιτητές ζήτησαν άδεια από το Ανώτατο Δικαστήριο να καταχωρίσουν αίτηση για έκδοση εντάλματος της φύσεως certiorari στη βάση, ότι η απόφαση περιείχε εμφανές νομικό ελάττωμα, επειδή το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν ακολούθησε τη Δ. 48 θ. 4 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας και τη σχετική νομολογία, εσφαλμένα διέγραψε την ένορκη δήλωση που συνόδευε την ένσταση και γιατί, παρότι τη διαγραφή συνέχισε να δέχεται ότι υφίστατο ένσταση στα σημεία που δεν πηγαζαν από τα σημεία που εγείρονταν στην ένορκη δήλωση.

10 *Αποφασίστηκε ότι:*

15 (1) Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα να μη επιτρέψει την προσαγωγή προφορικής μαρτυρίας, αφού αναφέρθηκε και ερμήνευσε τη νομολογία επί του θέματος και συνεπώς δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

20 (2) Ακόμα και αν το Δικαστήριο εφάρμοσε λανθασμένα τη Δ.48 θ.4 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας και δεν επέτρεψε την προσφορά μαρτυρίας προς απόδειξη των γεγονότων της ένορκης δήλωσης που συνόδευε την αίτηση των αιτητών, αυτό δεν επιδρά επί της νομιμότητας της απόφασης και συνεπώς δεν μπορεί να ακυρωθεί με ένταλμα certiorari.

25 *Η αίτηση απορρίφθηκε χωρίς διαταγή για έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

30 *Louis Vuitton v. Δέρμιουσακ και Άλλης (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453,*

Μερκής v. Yiannoukas Holiday Inns Ltd. (1994) 1 Α.Α.Δ. 736,

35 *Attorney - General v. Christou (1962) C.L.R. 129,*

In Re Mobil Oil Cyprus Ltd (1985) 1 C.L.R. 781,

In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250,

40 *R. v. Northumberland Compensation Appeal Tribunal, Ex parte Shaw [1952] 1 All E.R. 122,*

R. v. Healy [1923] 57 I.L.T. 21,

<i>Χρίστου (1996) 1 Α.Α.Δ. 398,</i>	
<i>Γενικός Εισαγγελέας (Αρ. 2), (1995) 1 Α.Α.Δ. 126,</i>	
<i>Γρηγορίου (Αρ. 2), (1995) 1 Α.Α.Δ. 396,</i>	5
<i>Ανδρέου (1996) 1 Α.Α.Δ. 472,</i>	
<i>Τξεννάρο Περέλλα (Αρ. 2), (1995) 1 Α.Α.Δ. 692,</i>	
<i>Agroktimatiki Epihirisis Rousias Co. Ltd (1981) 1 C.L.R. 703,</i>	10
<i>Δημοκρατία ν. Ηρακλέους (Αρ.2), (1994) 2 Α.Α.Δ. 225,</i>	
<i>Χαραλάμπους και Άλλοι (Αρ. 2), (1994) 1 Α.Α.Δ. 828,</i>	15
<i>Γενικός Εισαγγελέας (Αρ. 3), (1993) 1 Α.Α.Δ. 442,</i>	
<i>Mareware Shipping and Trading Company (1992) 1 Α.Α.Δ. 116,</i>	20
<i>In Re Constantinou (1983) 1 C.L.R. 410,</i>	
<i>In Re Aeroporos and Others (1988) 1 C.L.R. 302,</i>	
<i>Αφρικόνα Δισκοθήκη Λτδ (1991) 1 Α.Α.Δ. 901,</i>	25
<i>Χάσιος και Άλλοι ν. Χαραλαμπίδη (1990) 1 Α.Α.Δ. 389,</i>	
<i>Apak Agro Industries Ltd και Άλλοι ν. Union Des Cooperatives Agricoles De Cereales de Semences (Αρ. 1), (1992) 1 Α.Α.Δ. 1166.</i>	30

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά άδεια για καταχώριση αίτησης για ένταλμα certiorari με σκοπό την ακύρωση της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Οικονόμου, Ε.Δ.) που εκδόθηκε στις 27.9.1996 στην Αγωγή Αρ. 5109/96, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για προσαγωγή μαρτυρίας προς απόδειξη γεγονότων ενόρκου δηλώσεως.

Π. Πολυβίου και Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους Αιτητές.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 14.6.1996 καταχωρήθηκε στην αγωγή του Επαρχιακού Δικαστηρί-

ου Λευκωσίας αρ. 5109/96 μονομερής αίτηση για έκδοση συντηρη-
τικού διατάγματος. Ύστερα από διάφορα διαβήματα μεταξύ των
οποίων και αίτηση για την έκδοση προνομιακού εντάλματος
5 Certiorari, η αίτηση για συντηρητικό διάταγμα ορίστηκε για ακρό-
αση. Κατά την ακρόαση της αίτησης οι αιτητές ζήτησαν όπως επι-
τραπεί στο Ρένο Λυσιώτη, το πρόσωπο που είχε υπογράψει την
ένορκη δήλωση που συνόδευε την αίτηση, να δώσει προφορική
μαρτυρία ενώπιον του δικαστηρίου για απόδειξη των γεγονότων
10 για τα οποία έφερε το βάρος απόδειξης. Το Επαρχιακό Δικαστή-
ριο Λευκωσίας αφού άκουσε σχετική επιχειρηματολογία απέρριψε
το αίτημα εκδίδοντας σχετική ενδιάμεση απόφαση. Οι ευπαίδευτοι
συνήγοροι των εναγόντων-αιτητών θεωρώντας ότι το Δικαστήριο
είχε υποπέσει σε εμφανές νομικό σφάλμα αντέδρασαν με την πα-
ρούσα αίτηση για παροχή άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκ-
15 δοση εντάλματος Certiorari. Αξιώνουν επίσης αναστολή της
ισχύος της ενδιάμεσης απόφασης του Δικαστηρίου μέχρι αποπε-
ράτωσης της παρούσας διαδικασίας.

Στην ενδιάμεσή του απόφαση το πρωτόδικο δικαστήριο αφού
20 αναλύει μεταξύ άλλων τις υποθέσεις *Louis Vuitton v. Δέρμοσακ*
και Άλλης (1992) 1 Α.Α.Δ. 1453 και *Μερκής v. Γιαννουκας*
Holiday Inns Ltd (1994) 1 Α.Α.Δ. 736, καταλήγει ότι η ένορκη δή-
λωση εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση ουσιαστικά είναι ανύπαρκτη,
χωρίς όμως να υπάρχει ανάγκη διαγραφής της με βάση τη Δ.39,
25 θ.18. Το Δικαστήριο κατέληξε ότι η συγκεκριμένη ένορκη δήλωση
δεν είχε έγκυρο περιεχόμενο και συνεπώς αφού δεν υπήρχε άρνηση,
δεν εδημιουργείτο στους αιτητές βάρος απόδειξης ούτως ώστε να
χρειάζεται η προσαγωγή μαρτυρίας, όπως ορίζεται στη Δ.48, θ.4.

30 Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η πιο πάνω απόφαση περιέχει εμ-
φανές νομικό ελάττωμα, γιατί το πρωτόδικο δικαστήριο δεν ακο-
λούθησε τη Δ.48, θ.4 και τη σχετική νομολογία του Ανωτάτου Δι-
καστηρίου, εσφαλμένα διέγραψε την ένορκη δήλωση που συνόδευε
την ένσταση γιατί την έκρινε κατ' ουσίαν αβάσιμη και τέλος γιατί,
35 άγκαι διέγραψε την ένορκη δήλωση των καθ' ων η αίτηση, συνεχί-
ζει να δέχεται ότι υφίσταται ένσταση στα σημεία που δεν πηγάζουν
από τα σημεία που εγείρονται στην ένορκη δήλωση.

40 Όπως είναι γνωστό το ένταλμα της φύσης Certiorari διατάσσει
τη μεταφορά του φακέλου στο Ανώτατο Δικαστήριο, το οποίο αν
διαπιστώσει ότι επιφλοχώρησε ελάττωμα στη διαδικασία διατάσ-
σει την ακύρωσή της. Ένας από τους λόγους για τους οποίους δια-
δικασία ακυρώνεται είναι και το προφανές νομικό ελάττωμα (βλ.
The Attorney-General v. Christou (1962) C.L.R. 129). Το Δικα-

στήριο εξετάζοντας αίτηση για την έκδοση εντάλματος Certiorari θα πρέπει να απαντήσει το ερώτημα κατά πόσο από την ενώπιόν του μαρτυρία προκύπτει εκ πρώτης όψεως υπόθεση που να δικαιολογεί την παραχώρηση άδειας για καταχώρηση αίτησης για έκδοση εντάλματος Certiorari (*In re Mobil Oil Cyprus Ltd* (1985) 1 C.L.R. 781, 787, *In re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250). 5

Όταν από την εκ πρώτης όψεως εξέταση της διαδικασίας εμφανίζεται ότι η απόφαση του κατώτερου δικαστηρίου είναι νομικά εσφαλμένη μπορεί να δικαιολογείται η έκδοση εντάλματος Certiorari που να ακυρώνει την απόφαση (*R. v. Northumberland Compensation Appeal Tribunal, Ex parte Shaw* [1952] 1 All E.R. 122). Όταν όμως, πάντοτε εκ πρώτης όψεως, η διαδικασία είναι κανονική και το κατώτερο δικαστήριο κέκειται δικαιοδοσίας, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν θα εκδώσει προνομιακό διάταγμα επειδή το κατώτερο δικαστήριο αντιλήφθηκε λανθασμένα ένα νομικό σημείο (*R. v. Healy* [1923], 57 I.L.T.21, **Αναφορικά με τον Μάριο Χρίστου**, Αίτηση 25/96, ημερ. 9.4.1996). Όταν το συγκεκριμένο δικαστήριο κέκειται δικαιοδοσίας να αποφασίσει ένα θέμα, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπερέβη ή έκανε κατάχρηση της δικαιοδοσίας του, απλά και μόνο γιατί παρεμπιπτόντως ερμήνευσε λανθασμένα νομοθέτημα, αποδέκτημε παράνομη μαρτυρία, απέρριψε νόμιμη μαρτυρία, προέβη σε λανθασμένη εκτίμηση της βαρύτητας της μαρτυρίας ή ακόμα κι' αν καταδίκασε χωρίς μαρτυρία (βλ. Halsbury's Laws of England, 3η Έκδοση, Τόμος II, παραγρ. 119 και **Αναφορικά με το Μάριο Χρίστου**, ανωτέρω). 10
15
20
25

Στην παρούσα υπόθεση δεν έχω πειστεί ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας υπέπεσε σε νομικό ελάττωμα. Εξήσκησε τη δικαιοδοσία που του παρέχει ο νόμος και κατέληξε στα συγκεκριμένα συμπεράσματα. Είναι ορθό ότι ένταλμα της φύσης Certiorari μπορεί να εκδοθεί όταν έχει επιλοχωρήσει νομικό ελάττωμα εμφανές από τη δικογραφία, η ευχέρεια όμως αυτή δεν καλύπτει και τις νομικά εσφαλμένες αποφάσεις. Καλύπτει τις περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει φανερά εσφαλμένη ερμηνεία νόμου ή εσφαλμένη εφαρμογή του σε δεδομένη περίπτωση. Δεν είναι αρκετό να υπάρχει σοβαρή πλάνη ή ακόμα και πλάνη σε σχέση με καθιερωμένη νομική αρχή. Πρέπει να υπάρχει πλάνη που μπορεί να διακριβωθεί από το δικαστήριο αμέσως και όχι ύστερα από έρευνα των στοιχείων ή της μαρτυρίας (βλ. σχετικά **Γενικός Εισαγγελέας (Αρ.2)** (1995) 1 Α.Α.Δ. 126 και **Γρηγορίου Ανδρέας (Αρ.2)** (1995) 1 Α.Α.Δ 396 και **Αναφορικά με την Αίτηση του Κοσμά Ανδρέου**, Αρ. 66/96, ημερ. 30.4.1996). 30
35
40

Το ένταλμα Certiorari παρέχει τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου κατώτερου δικαστηρίου, δεν επιτρέπει όμως αναθεώρηση της ορθότητας της απόφασής του με σκοπό την επέμβαση, είτε όπου το κατώτερο δικαστήριο ενήργησε εκτός της δικαιοδοσίας του, είτε

5 αν την υπερέβη, είτε όπου προκύπτει από το πρακτικό προφανές νομικό ελάττωμα, έστω κι' αν αυτό δεν άπτεται της δικαιοδοσίας (βλ. *Περέλλα Τζενάρο (Αρ.2)* (1995) 1 Α.Α.Δ. 692. Εξάλλου, μόνο ουσιώδης παράβαση δικονομικού κανόνα συνιστά νομική πλάνη (*Agroktimatiki Epihirisis Rousias Co Ltd* (1981) 1 C.L.R.

10 703). Από την άλλη, η ρύθμιση της διαδικασίας ανάγεται στην αρμοδιότητα του εκδικάζοντος την υπόθεση δικαστηρίου (βλ. *Δημοκρατία v. Ηρακλέους (Αρ.2)* (1994) 2 Α.Α.Δ. 225 και *Χαράλαμπος Χαράλαμπος και Άλλοι (Αρ.2)* (1994) 1 Α.Α.Δ. 828.

15 Η δικαιοδοσία έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων δεν αποτελεί υποκατάστατο της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το ένταλμα Certiorari δεν αποτελεί μέσο για την εποπτεία της διαδικασίας του πρωτόδικου δικαστηρίου ή της πρακτικής που ακολουθείται (*Halsbury' s Laws of England*, 3η Έκδοση, Τόμος 11, παραγρ. 213 και *Γενικός Εισαγγελέας (Αρ.3)* (1993) 1 Α.Α.Δ. 442. Αντικείμενο της διαδικασίας για την έκδοση εντάλματος Certiorari δεν είναι ο έλεγχος της ορθότητας μιας απόφασης, αλλά της νομιμότητάς της (*Αναφορικά με την αίτηση της Marewave Shipping & Trading Company Ltd* (1992) 1 Α.Α.Δ.

20 116). Όπως έχει λεχθεί το ένταλμα Certiorari δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ούτε σαν έφεση υπό μεταμπίεση, ούτε ως μέσο επανακρόασης του ζητήματος που εγείρεται (βλ. (*R. v. Northumberland Compensation Appeal Tribunal, Ex parte Shaw*, ανωτέρω). Επίσης δεν είναι επιτρεπτό να εκδίδεται ένταλμα Certiorari προκειμένου να υπαγορευτεί σε δικαστήριο ο τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να αποφασίσει ζήτημα που εμπίπτει στην δικαιοδοσία του ή ακόμα ο τρόπος με τον οποίο θα ασκήσει τη διακριτική του εξουσία (βλ. *In re Andreas Constantinou* (1983) 1 C.L.R. 410, *In re Aeroporos and Others* (1988) 1 C.L.R. 302, *Αφρικάνα Δισκοθήκη*

25 35 *Ατδ* (1991) 1 Α.Α.Δ. 901).

Αναμφίβολα στην παρούσα υπόθεση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Δικαστήριο ενήργησε με κατάχρηση εξουσίας. Το Δικαστήριο αφού αναφέρθηκε και ερμήνευσε τη νομολογία επί του θέματος που εξέταζε, κατέληξε στο συμπέρασμα να μην επιτρέψει την

40 προσαγωγή προφορικής μαρτυρίας. Κατ' αρχήν η απόφαση αυτή δεν αποτελεί απόφαση καθοριστική για την επίλυση των επίδικων θεμάτων και συνεπώς δεν μπορεί καν να αποτελέσει αντικείμενο έφεσης. Στην υπόθεση *Χάσικος Μιχαήλ και Άλλοι v. Ανδρέα Χα-*

γαλαμπίδη (1990) 1 Α.Α.Δ. 389 αναφέρεται ότι όταν έφεση δεν στρέφεται εναντίον απόφασης ή διαταγής του δικαστηρίου δεν έχει αντικείμενο και συνεπώς δεν συνιστά έφεση. Όπως αποφασίστηκε στην υπόθεση **Apak Agro Industries Ltd και Άλλοι ν. Union Des Cooperatives Agricoles De Cereales de Semences (Αρ. 1)** (1992) 1 Α.Α.Δ. 1166, αντικείμενο έφεσης μπορεί να αποτελέσει μόνο ενδιάμεση ή τελική απόφαση ή διαταγή του δικαστηρίου. Με άλλα λόγια, αντικείμενο έφεσης μπορεί να αποτελεί μόνο απόφαση καθοριστική για την επίλυση των επίδικων θεμάτων. Στην πιο πάνω υπόθεση, αντικείμενο της έφεσης ήταν “απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου με την οποία έγινε αποδεκτή κατά την ακρόαση ως μαρτυρία ένορκη δήλωση που υποβλήθηκε σε άλλη διαδικασία από πρόσωπο που δεν κατέθεσε ως μάρτυρας”. Το Εφετείο κατέληξε ότι απόφαση για την αποδοχή ή την απόρριψη μαρτυρίας δεν συνεπάγεται την επίλυση οποιουδήποτε επίδικου θέματος, αλλά συνιστά πτυχή της δικαστικής λειτουργίας για τον προσδιορισμό του βάθρου για τη διάγνωση των δικαιωμάτων των διαδίκων. Έτσι η έφεση κρίθηκε ότι εστερείτο αντικειμένου και απορρίφθηκε. Ούτε η υπό εξέταση απόφαση μπορεί να θεωρηθεί ως καθοριστική για την επίλυση των επίδικων θεμάτων και συνεπώς δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έφεσης. Αν έτσι έχουν τα πράγματα διερωτώμαι αν μπορεί μια τέτοια διαδικασία να προσβληθεί με αίτηση για έκδοση προνομιακού εντάλματος.

Πιστεύω ότι η ορθότητα ή μη της συγκεκριμένης απόφασης δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έρευνας της παρούσας διαδικασίας αλλά ίσως, δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, σε κάποιο καταλληλότερο στάδιο. Τέλος δεν μου διέφυγε και η αναφορά του Δικαστηρίου στο ότι προσπάθησε προηγουμένως να εξηγήσει γιατί θεωρούσε τη συγκεκριμένη ένορκη δήλωση κατ’ ουσία ανύπαρκτη. Η πρόταση αυτή από μόνη της δείχνει ότι το Δικαστήριο για να καταλήξει στην απόφασή του έλαβε υπ’ όψη και άλλα στοιχεία, τα οποία δεν εμφανίζονται στη διαδικασία. Αυτό σημαίνει ότι το νομικό ελάττωμα, αν υπάρχει, δεν είναι εμφανές γιατί δεν μπορεί να διακριφωθεί από το παρόν Δικαστήριο αμέσως, αλλά ίσως ύστερα από έρευνα άλλων στοιχείων της δικογραφίας.

Καταλήγοντας βρίσκω ότι το κατώτερο δικαστήριο εξήσκησε τη διακριτική του ευχέρεια, ορθά ή λανθασμένα δεν το εξετάζω, και κατέληξε σε κάποιο συμπέρασμα. Ακόμα και αν το Δικαστήριο εφαρμόσει λανθασμένα το δικονομικό κανόνα της Δ.48, θ.4, αυτό δεν επιδρά επί της νομιμότητας της απόφασης. Η απόφασή του αυτή δεν νομίζω ότι μπορεί να ακυρωθεί με ένταλμα Certiorari και συνεπώς η αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς καμιά διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.